

Lume

Dakidarría

Faíscas, que transformen en vida
toda a enerxía contida que fica escondida.
Hai fendas no muro e un raio de sol ilumina unha flor
que medra entre medo e mentiras.
Quen o vexa que o diga!
Que abra a xanela e que deixe voar a rabia e os soños...
e que se escoite a proclama: LUME!

Lume, mais lume, moito mais lume.

Se vós espallades miseria
sementaremos resistencia e rebelión,
axitación e versos libres.
É a rebeldía a que dignifica a un pobo.

Filosofía incendiaria
ante esta indignación sen reacción,
que alguén de a voz de alarma.
Ide baixando da nube
e prendamos lume ó mundo real!

Lume, mais lume, moito mais lume

Barricadas ideolóxicas
ante a súa estratexia demagóxica
para prender as consciencias,
queimalo todo co fin de idear algo novo

Ben sei que aínda somos poucas
a pe de rúa e decididas a loitar,
se cadra é agora ou nunca,
ven, colle a miña man, non nos calarán.

Tan só precisamos
unha estrela no pensar
e no bico un cantar
e terte a ti ó noso carón

A pesar das diferencias
sempre podemos sumar,
e confiar, gota a gota somos mar.

Cuando sientes que te quedas atrás,
cuando te arrastras para poder llegar,
cuando imagines un más justo final,
cuando es el miedo el que no tiene lugar,
si tienes una meta y quieres ganar,
si estás cansado tú, dale más, dale gas!
un terremoto que se hace notar,
ruxen as rúas, cantan libertad.

A tu manera, revive la hoguera
yo soy fogueira, soy ritmos primitivos.
No vamos a ciegas, no seguimos reglas.
Voy a por todas, está decidido.
Arropado por los brazos de este ritmo
bailo entre las llamas que despiertan mis sentidos.
No camiño dun menino até as un nubas,
lanza un guiño, dalle lume.